II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Ιανουαρίου 1984

σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται στην Καμπανία για την υποστήριξη της παραγωγής βερικόκκων

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(84/224/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3284/83 (2), και ιδίως το άρθρο 31,

αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους (3),

Εκτιμώντας:

I

ότι με την επιστολή της 28ης Μαρτίου 1983 η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, το νομοσχέδιο της περιφέρειας της Καμπανίας περί διατάξεων για την ορθολογική οργάνωση της καλλιέργειας της βερικοκκιάς·

ότι το μέτρο αυτό προβλέπει τη χορήγηση, για το 1982, 1 000 εκατομμυρίων λιρετών υπέρ των παραγωγών βερικόκκων· ότι το ποσό αυτό θα χορηγηθεί υπό μορφή επιδοτήσεως 200 000 λιρετών ανά εκτάριο, αυξανόμενο σε 700 000 λιρέτες για τα εδάφη που προσφέρονται ιδιαίτερα για την καλλιέργεια αυτή·

ότι η Επιτροπή, αφού εξέτασε την ενίσχυση αυτή, πληροφόρησε, με επιστολή στις 3 Ιουνίου 1983, την ιταλική κυβέρνηση ότι, μεταξύ άλλων, η ενίσχυση αυτή, που εφαρμόζεται σε συνάρτηση με τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και που επιφυλάσσεται, κατά προτεραιότητα, στους παραγωγούς οι οποίοι λόγω έλλειψης εφαρμοσμένων γεωργικών τεχνικών συνάντησαν δυσκολίες στη διάθεση των προϊόντων κατά τη διάρκεια της περιόδου 1980/81, αποτελεί παράβαση στην κοινή οργάνωση της αγοράς των οπωροκηπευτικών· ότι, για τους λόγους αυτούς και επειδή το μέτρο αυτό δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ενόψει των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης και κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της·

ότι, στα πλαίσια της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή κάλεσε τα άλλα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους πλην των κρατών μελών να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους·

ότι, με επιστολή της 2ας Αυγούστου 1983 (αριθ. 6772), η ιταλική κυβέρνηση απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1983, εφιστώντας την προσοχή της στο γεγονός ότι τα κρινόμενα μέτρα πρέπει να εξεταστούν βάσει της οδηγίας 72/159/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

ότι το κείμενο του νομοσχέδιου δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να συμπεραίνεται ότι οι προβλεπόμενες ενισχύσεις διέπονται από την οδηγία 72/159/ΕΟΚ· ότι πράγματι, μια ενίσχυση ανά εκτάριο που δεν συνδέεται με την προϋπόθεση της πραγματοποίησης των

(1) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 325 της 22. 11. 1983, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 221 της 18. 8. 1983, σ. 2.

επενδύσεων και δεν υπολογίζεται σε συνάρτηση με τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν ή που πρόκειται να πραγματοποιηθούν, αποτελεί ενίσχυση του εισοδήματος και δεν πρέπει να εξεταστεί βάσει της εν λόγω οδηγίας· ότι, συνεπώς, η απάντηση της ιταλικής κυβέρνησης δεν βρίσκει έρεισμα στο νομοσχέδιο της περιφέρειας·

II

ότι η εν λόγω επιδότηση ευνοεί τεχνικά την αύξηση ή το λιγότερο τη διατήρηση στα σημερινά επίπεδα της παραγωγής βερικόκκων στην Καμπανία· ότι, εξάλλου, μπορεί εύλογα να υποτεθεί ότι η επέμβαση αυτή ενδέχεται να επιφέρει, στην πράξη, τη διάθεση του εν λόγω προϊόντος σε τιμές χαμηλότερες από αυτές που θα εφαρμόζονταν χωρίς την κρατική παρέμβαση·

ότι η καταβολή μιας συμπληρωματικής τιμής, που διασφαλίζει την εγγυημένη τιμή στους παραγωγούς βερικόκκων, αποτελεί μέτρο εθνικής παρέμβασης που επιδρά στο εισόδημα των ίδιων των παραγωγών· ότι αποδεικνύεται, εκ του γεγονότος αυτού, η παράβαση των διατάξεων της κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών·

ότι υφίστανται περιορισμοί στην εξουσία των κρατών μελών να παρεμβαίνουν άμεσα στη λειτουργία των κοινών οργανώσεων της αγοράς επιβάλλοντας ένα κοινό σύστημα τιμών, το οποίο υπάγεται στο εξής στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας· ότι η αρχή αυτή καθιερώθηκε από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως με την απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 1975 στην υπόθεση αριθ. 51/74 [1]· ότι η απόφαση αυτή υπογραμμίζει, σε γενικές γραμμές, ότι, μόλις η Κοινότητα θεσπίσει ρύθμιση που δημιουργεί κοινή οργάνωση της αγοράς σ' έναν καθορισμένο τομέα, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μη λαμβάνουν μέτρα που είτε θα προβλέπουν εξαιρέσεις είτε θα την παραβιάζουν· ότι, συνεπώς, πρέπει να τηρούν όχι μόνο τις ρητές διατάξεις, αλλά επίσης το σκοπό και τους στόχους αυτής της ρύθμισης (Υπόθεση Toffoli και λοιποί κατά περιφέρεια της Βενετίας, Συλλογή 1979, σ. 3320)·

ότι η χορήγηση της προβλεπόμενης ενίσχυσης παραβλέπει την αρχή σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον την εξουσία να αποφασίζουν μονομερώς, με τη χορήγηση ενισχύσεων αυτού του τύπου, για τα εισοδήματα των γεωργών στα πλαίσια μιας κοινής οργάνωσης της αγοράς·

III

ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να επηρεάσουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, ευνοώντας τους ιταλούς παραγωγούς εις βάρος των άλλων κρατών μελών που επιθυμούν να διαθέσουν στην κοινοτική αγορά τα ίδια προϊόντα και που δεν απολαμβάνουν αντίστοιχων ενισχύσεων·

ότι τα εν λόγω μέτρα πληρούν συνεπώς τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ· ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά των ενισχύσεων οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που παραθέτει·

ότι δεν πρόκειται προφανώς για μέτρο ικανό να ευνοήσει την οικονομική ανάπτυξη περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθιστα χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, ούτε για ένα μέτρο που προωθεί την πραγματοποίηση σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ούτε επίσης για μέτρο που στοχεύει στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του εν λόγω κράτους μέλους και ότι, συνεπώς, το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) της συνθήκης δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί·

ότι, εξάλλου, η έκτακτη ενίσχυση στο εισόδημα των εν λόγω γεωργών αποτελεί ενίσχυση λειτουργίας καθαρά συντηρητικού χαρακτήρα για τις δικαιούχους εκμεταλλεύσεις· ότι, γενικώς, η Επιτροπή ήταν πάντα αντίθετη σε τέτοιου είδους ενισχύσεις, δεδομένου ότι αυτές δεν είναι ικανές να προωθήσουν κατά διαρκή τρόπο την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του εν λόγω τομέα·

ότι, εξάλλου, λαμβανομένης υπόψη της ανάλογης οικονομικής κατάστασης που αντιμετωπίζουν τώρα οι γεωργοί όλων των κρατών μελών —κατάσταση που χαρακτηρίζεται από μια στασιμότητα ή πτώση των εισοδημάτων έναντι σημαντικά αυξημένου κόστους παραγωγής— λαμβανομένου επίσης υπόψη του ενδοκοινοτικού ανταγωνισμού, έντονου ή τουλάχιστον σημαντικού για το μεγαλύτερο μέρος των γεωργικών προϊόντων, η ενίσχυση αυτή είναι δυνατόν να αλλοιώσει τις συνθήκες των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον·

ότι, συνεπώς, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να μπορεί να θεμελιώσει την απόφαση της Επιτροπής ώστε για το εν λόγω μέτρο να εφαρμοστεί η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, δεδομένων των ανωτέρω, το μέτρο ενίσχυσης της ιταλικής κυβέρνησης δεν πληροί τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή σε μια από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, επιπλέον, ακόμη και αν προβλεπόταν μια παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3, ο χαρακτήρας της παράβασης που αποκτά η ενίσχυση, όσον αφορά το εν λόγω προϊόν σε σχέση με την κοινή οργάνωση της εν λόγω αγοράς, αποκλείει την εφαρμογή μιας τέτοιας παρέκκλισης,

[1] Υπόθεση P.J. van der Hulst's Zonen κατά Produktschap voor Siergewassen (Συλλογή 1975, σ. 79).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επιδότηση των 200 000 λιρετών ανά εκτάριο, αυξημένη σε 700 000 λιρέτες ανά εκτάριο στα εδάφη που προσφέρονται ιδιαίτερα για την παραγωγή βερικόκκων, η οποία προβλέπεται από το νομοσχέδιο της περιοχής Καμπανίας «περί διατάξεων για την ορθολογική οργάνωση της καλλιέργειας της βερικοκκιάς», είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο δεν μπορεί να γίνει δεκτό και οι ενισχύσεις δεν μπορούν να χορηγηθούν.

Άρθρο 2

Η Ιταλική Δημοκρατία λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης και εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 11 Ιανουαρίου 1984.

Για την Επιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος της Επιτροπής